

TETŘEV HLUŠEC

(*Tetrao urogallus*)

Taxonomie

Říše: živočichové (*Animalia*)

Kmen: strunatci (*Chordata*)

Třída: ptáci (*Aves*)

Řád: hrabaví (*Galliformes*)

Čeleď: tetřevovití (*Tetraonidae*)

Rod: tetřev (*Tetrao*)

V ČR druh **PŮVODNÍ**

Stupeň ohrožení

- dle IUCN: celosvětově **málo dotčený druh** (Least Concern - LC)
 - současný populační trend: klesající
- dle Červeného seznamu obratlovců ČR je to druh **kriticky ohrožený** (CR)

Ohrožující faktory

Dříve byl velmi oblíbenou lovnou zvěří, v současné době se jedná o chráněný druh. Ohrožujícími faktory jsou především nevhodné lesnické hospodaření (ztráta vhodných stanovišť), predace, turistický ruch (rušení jedinců) a výstavba turistických areálů (například lyžařských). Dále pak fragmentace stávajících populací.

Legislativa

- dle Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se jedná o druh, který **není možné** obhospodařovat lovem
- dle Vyhlášky ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je tetřev hlušec řazen do kategorie **kriticky ohrožený druh**

Popis

Velikostí se téměř podobá krocanovi (samci dosahují hmotnosti až 5 kg, samice jsou poloviční). Je zbarvený tmavě s lesklou modrozelenou hrudí a typickou bílou skvrnou v ohbí křídla. Na břicho a dlouhém zaobleném ocase má několik bílých skvrn. Nad očima jsou dobře patrné červené poušky, zobák je žlutý. Samice je nenápadně hnědá, tmavě proužkovaná.

Rozšíření

Tetřev hlušec se vyskytuje v téměř celé Evropě a pokračuje dál až do severozápadní Sibíře. Hlavní výskyt je ve Skandinávii, Pobaltí, Bělorusku a Rusku. Jedná se o stálý druh. V ČR žije většina tetřevů v oblasti Šumavy, zbytkové populace jsou ve Slavkovském lese,

v Beskydech, Jeseníkách a Králickém Sněžníku. Počty kohoutů u nás pravděpodobně nejsou vyšší než 150 kusů.

Biotop

Obývá staré, rozlehlé, jehličnaté nebo smíšené lesy, hlavně v oblastech se vzrostlými borovicemi, početnými, ale nepříliš velkými mýtinami a bohatým zastoupením bobulonosných keřů, hlavně borůvek.

Ekologie

Tok začíná od března do května na tokaništích na silných větvích nebo v řídkém porostu na zemi. Samec se samicí se potkávají většinou pouze při toku. Samice postupně navštěvují více tokanišť, kde se páří s dominantními samci. Hnízdo je důlek v zemi zpravidla při stromu nebo v hromadě kletí. Snůška je velká zhruba 10 vajec, která jsou světle žlutohnědá a jemně skvrnitá. Inkubace trvá 26 až 28 dní. Poté se líhnou mlád'ata, která velmi brzy opouští hnízdo a jsou velmi náchylná na chlad, vlhko a nedostatek potravy. Se samicí zůstávají až do září, kdy se oddělují do menších hejn podle pohlaví. Pohlavní dospělosti dosahují ve 2. kalendářním roce.

Potrava

Od podzimu do jara konzumuje především jehličí a pupeny, jindy požívá také různé plody (převážně bobule), výhonky rostlin a lístky. Živočišná složka je tvořena hlavně hmyzem a je zastoupena jen v malém množství. U mlád'at je potrava zpočátku výhradně živočišná s postupně rostoucím podílem bobulí. Potravu hledá na zemi i na stromech.

